

af Kontorholdsgodtgørelsen. Det angaar Lønningerne for Kontorarbejdere ved de forskellige Toldsteder. I den Henseende har Forholdet efterhaanden i Toldtaten udviklet sig saaledes, at der ved Toldstederne holdtes et forholdsvis stort Antal Kontorarbejdere, som paa den anden Side vare lønnede meget lavt, nogle af dem med 2—300 Kr. aarlig, og dette Forhold kunde gaa, fordi de paagældende Pladser ere søgte som Gennemgangsled til at blive Toldassistenter. Imidlertid er det en meget uheldig Ordning, og man har derfor villet indskrænke Antallet af Kontorarbejderne ved Toldstederne, men paa den anden Side ogsaa normeret en noget højere Løn for de enkelte, saaledes at de faa et passende Vederlag for deres Arbejde. Dette Princip er blevet accepteret af Folketinget, der har sluttet sig til Regeringsforslaget, kun med nogle ganske faa Nedsættelser af de i Regeringsforslaget opførte Beløb for Kontorholdsvederlag til enkelte Embeder. Da jeg kan tiltræde disse Nedsættelser, skal jeg anbefale Forslaget, som det nu foreligger, til det høje Ting.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Frihavnslov Nr. 44 af 31te Marts 1891.

(Lovforslaget, som vedtaget i Folketinget, findes i Tillæg C., Sp. 989—92).

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*): Dette Lovforslag er af mig blevet fremsat i Folketinget som Forslag til Lov om Bemyndigelse for Københavns Frihavns Aktieselskab til Optagelse af et Laan af indtil 2 Mill. Kr. Det vil være i ærede Medlemmers Erindring, at Frihavnsloven af 31te Marts 1891 forudsatte, at der af Aktieselskabet skulde anvendes til Bygninger og forskellige Anlæg i Frihavnen et Beløb af indtil 4 Mill. Kr. Dette Beløb er imidlertid allerede blevet overskredet med 2 Mill.

Kr. i Henhold til en Tilladelse, som Aktieselskabet erholdt ved Lov af 24de April 1896 til Optagelse af et Obligationslaan paa 2 Mill. Kr., saaledes at det Beløb, Aktieselskabet har haft til Disposition, hidtil har udgjort 6 Mill. Kr., hvoraf indtil Udgangen af 1898 er brugt et Beløb af 5,675,000 Kr. Den stigende Trafik, som finder Sted i Frihavnen, har imidlertid gjort det nødvendigt at gaa videre med ny Anlæg ude i Havnen, og Selskabet har derfor andraget Ministeriet om Tilladelse til Optagelsen af et yderligere Obligationslaan paa indtil 2 Mill. Kr. Jeg skal med Hensyn til den stigende Trafik i Frihavnen kun henvise til, at Antallet af Dampskibe i 1895 udgjorde 319 med en Registertonnage af 201,673, og dette Antal var i den første Halvdel af 1898 steget til 344 Dampskibe med en Registertonnage af 255,606. Sammen med den Stigning af Trafikken er ogsaa Indtægten ved Frihavnen steget ret betydelig, og det Overskud, som i Aaret 1897 løb op til 347,623 Kr. 41 Øre — et Overskud, som man ansaa for ekstraordinært stort paa Grund af særlige Omstændigheder — er i sidste Kalenderaar 1898 steget til ca. 350,000 Kr., saaledes at Frihavnselskabet har kunnet faa fulde 4 pCt. af sin Aktiekapital, og Havnen samtidig har kunnet faa det tilsvarende Beløb til Forrentning af sin Andel i Frihavnen og desuden $\frac{1}{5}$ af det overskydende i Forhold til Selskabets egen Femtedel. Under disse Omstændigheder har Ministeriet ment det rigtigt at søge Lovgivningsmagtens Samtykke for Selskabet til Optagelse af dette Laan til Beløb 2 Mill. Kr. paa de samme Vilkaar, der bleve stillede i 1896. Ved Behandlingen af Lovforslaget i det andet Ting har Sagen imidlertid undergaaet en Forandring, idet det Beløb, det tillades Selskabet at optage, nu er indskrænket til en Sum af 1,400,000 Kr., og saaledes, at der tillige er nævnt i selve Lovforslagets § 2 de bestemte Anlæg, der skulle tilvebringes ved Hjælp af denne Sum. Desuden er der fastsat, at Københavns Havneraads Betænkning skal indhentes, forinden der træffes endelig Approbation paa Afholdelse af de paagældende Udgifter. Denne Bestemmelse er Resultatet af de Overvejelser, der have fundet Sted mellem Folketingets Udvalg og mig; idet der i det andet Ting var udtalt Ønsket om paa en Maade at delegere Rigsdagens Kontrol med Anvendelsen af Udgifterne i Frihavnen til Havneraadet, der efter en ved 2den Behandling i det andet Ting vedtagen Bestemmelse vilde faa Veto-Ret med Hensyn til